Mihaha (10.12.1983)

Meta Ramos

Mikaha 1983

Reta Rainer

I Jezdec Ríha

Jerdec Miha

Konjiček Jhaha

veselo verješta,
pojemni Miha pa
konjička osedla.

Ta ko na njem sedi,
konjiček Jhaha
po travniku zdrvi
in vrže ga na tla!

Zdaj Miha se jezi,
konjiček pa smeji:
namesto ihaha
nezgeče Mihaca.

Prenujevalka

Doma je še ni bilo nikjer,
a komaj odrine Miha dver
in stopi na sončno cesto,
namenjen v mesto,
mu je že za petami
in pod nogami.
Pa saj mu nič noče:
ne grize, ne praska, ne joče,
od sebe ne dá nobenega glasa.

Zbóji se oblaka,
se ihtènja, –
ko sonce pozíje,
je spet zraven njega korake!
Pri semaforu z Mihom počaka.
Pospremi ga vesto korakov še dvesto
do križa prage, tu pa omaga,
nobene ne zine, kar nekam izgine ...!

Huda napaka

Rok ima hudo napako,
namreč – je brez napake!
Kar se to sploh zgodi
za fante – junake?
Rok ni normalen!
Fant idealen
more imeti napake
take in take,
drugače je nora in šlene!
Rok je po vzoreu:
v šoli pokoren,
pethe dobiva, se ne prepira,
se ne potepa, use dela zlepa,
ne opije, ne kadi
in – kar je še hujše –
mamico ubogа!
Prava nadloga!

–

Vaja dela mojstra

Znano je, da gre oslička
enkrat le na led,
je prav oslička!

Pameten pa gre fantiček
dvsat spet in spet,
prav ni oslička!

Prvi dan sedi na ledu,
ej, premeti led,
ti goljufiček!

A čez nekaj let na ledu
plesal bo balet
ta naš fantiček!

—

Igra

Zajčka drobnega
imam,
z njim na travnik
se igram.
Nima glave,
nima nog,
vendar skače
naokrog.

Če mu rečem:
zajček, stoj!
me uboga
kar takoj.

Deteljo mu
nič ni mar,
zoreč mu je
glavna stvar.

Žir hoče žito
je srebro,
ni mi všeč za
lahko;
še - če kdaj
ti na nos,
mu nikoli
nisi kos!

Jaz pa zgrabim
ga za rep,
ko zrealce
spravim v žep...

—

Firbec

Ko še nisem bil zvel za šolo,
sem upraševal vse mogoče reči,
kar se mi zdaj prav nemmo zdi;
na primer: zakaj ima kavboj pištolo,
in kaj krokodil hoče,
kadar se joče.
Zdaj pa, ko znam že brati,
vprašujem: „Povejmi, ati,
kaj je to – racija? kaj malverzacija?
kaj je fašizem? kaj terorizem?
kaj kriminal je? in tako dalje ...
 On se za hip pomači – in molči.
Potem pa se zdi: „Firbec ti mali!
Zar nisem vsevéd, ne razumem tebi tujih besed!
Pójdiva raje na planik pogledat,
kaj dela tam pridna kravica Šeka,
ki daje nam vsak dan slastno mleko!"

Vsezmalci in abeceda

Vsezmalci so mali prav vse,
samo abecede še ne;
zato so na sèji skelenili,
da brati se bodo učili!
Vendàr pa ta pametno več
bilo nekaterim ni všeč,
ćeš da je vseh črk premalo,
naj delo bi se razdelilo,
druţaće zgodi se lahko
da kóma razmese glavó!...

Na moder županov nasvèt
izbrali so móţ dvajsetpet
in ko so bili vsi naréd,
zapomnil si vsak je prèsteno
od črke v abecedi le eno!
Tako so brez hude težave
use črke postavili v glàve!
in brati so znali čez noč!

In brali so:

V ŠLOGI JE MOČ!

—

?

Vsemalci in matematika

Vsemalci so znali na pamet
vso pratiko,
težave so imeli samo z matematiko.
Tri leta iskali so računovodja,
a niso ga mogli dobiti za zlodja!

Lepega dne pa možak se prijavi,
češ da ima vso pošteno v glavi!
In rekli so:
„Kaj bi še cincali, šmenta,
sprejeo izrednega tega talenta!"
Našli so ga
in imeli so ga!

A ravno za pusta so hrabi objavo
v Vsemalskem glasilu:
Računovodja je padel na glavo!
Na! Pa ostali so spet na cedilu!...

—

Pavlihec

Pavlihec - mlad,
vesel zidar,
nadvse navdušen
je vrtnar.
Skrbno goji
moj mali vrt,
ni dosti mar
mu za obrt.
Pa pride k njemu
Samopaš:
„Čemu pa tale
vrt imaš?
Ni trcha teli
zlahtnih rož!
Tu hišo mi
postavil bos!"
Pavlihec prebledi.
Ko smrt:
adijo, moj
prelepi vrt!...
„In kakšno hišo
pa, gospod,
naj vam postavim
sèm, za plot?"

Ej, tako, kot nihče je nima,
vsa naj bo super-hiper-prima!"
Ko Samopaš čez mesec dni
se vrne, hiša že stoji!
„Zakaj pa hiša nima vrat?"
„Zato, ker k vam ne more tat!"
„Zakaj pa oken ni, Pavlika?"
„Zato, da v hiši ni prepiha!"
„In dimnika na strehi ni!"
„Da se pod nos vam ne kadi!"
In Samopaš - bedak prikima:
„Še cesar take hiše nima!"

Pavlihec pa pusti obrt,
iskat gre zemljo za svoj vrt...

—

Zaklad

Na podstrešju
stara skrinja
davnih časov
nas spominja.

S svirin prahom
je pokrita,
v pajčevino
vsa zavita.

V takih skrinjah
ponavadi
dragocene
so zaklade.

Koncek sveče
smo prižgali,
ključ od skrinje
poiskali.

Ze ključavnica
zaškrta –
stara skrinja
je odprta!

Nam vse je
bruno tolklo –
v skrinji reklo je
zamolklo:

„Moj zaklad –
modrost je moja,
tvoj zaklad –
nladost je tvoja!..."

Brž zapeli
smo pokrov
in vesli
jo domov!

II Stanza in Zoga

Stonoga in žoga

Žoga skače
ena, dve,
skače, skače
brez noge,
skače po
okrogli glavi,
zdaj po tlaku,
zdaj po travi,
na drevo med
veje plane,
skrije se in
se ne gane ...

„To ni nič!"
stonoga pravi,
„kdo le skakal
bi po glavi!
Za skakanja
so noge,
več ko nog je,
bolje gre!"

Sto copatov
si obuje,
sto načinov
premišljuje,
ko pa se
skakanja loti,
vseh sto nog
ji je naproti!

Ježek

Mama ježevka in sinko
greêta na sprehòd.
Mladi ježek ves čas toži:

„Jojme, kakšna pot!
Tvoja bode me v podplate, –
ko bi vsaj imel copate!“

Torbe game dobro mamo
pa ga vzame štupovano.

„Jojme, mama, tvoj kožušček
pika mie preveč v trebušček!
Brez zamere, mama, veš,
daj me dol, grem rajši peš!“

—

Muca - predica

Miška v mizi
lukujici
sira gumb
na zukujici.
Muca gleda
iz zasede,
dolgo nitko
prede, prede ...

„ Miška, če ti
nitke zmanjka,
tu je nitka
in širanka!
Pridi!
Ti prinesem gumb!"

Muca, muca —
ti si lump!

—

Doher gospodar
Petelinček skoči
na sosedov plot,
daleč čja po svetu
vidi od vsodód:
v gozdu vaste bukev,
v polju klas zori,
treba je na delo!
Kikiriki!

Žago z glave mame
we gozdja les,
mp in repo vzame,
žanje kar poščz.
Dvo bo radosti
za vse zimske dni,
sladke bo pogače
zanj - in putke tri!

—

Zlata liša

neke lepe
se jeseni
polžek-samotar
oženi
z mlado polževko
bogato,
ki je imela
liško zlato!

Polž iz same
bahavije
svojo hišico
razbije,

v njeni liši
iz zlatè
na prostore
ni za dve...

Take mode,
primojduvaj,-
zdaj bo moral
spati zunaj!
Ob tej misli
se kar zdrzne-
saj lahko
poženi zmrzne!

Lepa jopa

Rano se vevérica
zbudi,
danes za zimo
se oskrbi!
Preden si hrošek
oprta na rame,
za toaleto
časa si vzame:
pred ogledalom
čopke ščrizira,
krempeljce dolge
si zmanikira,
rep pokrtači,
kožušcek pogladi
pa še na grédi
potelovadi.

Ko toaleta
skrbno je končana,
davno minile
ura je rana!
Joj, za orzimnico
zdaj je preporno!
Zima bo huda,
dolga bo grozno!
V čipkasti rokčeh
jóce in smrka.
Veverèk - sosed
na duri potrka:
„Pridite k meni,
lepa gospa!
Jaz imam vsèga
dosti za dva!“

Protekcija

„Dolgočasen
je na smrt
tale naš
živalski vrt!"
méníla sta
slona dva,
v mesto na
sprehod odšla.

Na vogalu
luda gnéča,
v semaforu
luč rdeča,
a čez cesto –
zebra! „Hej,
stara znanca,
kar naprej!"

Ves promet
se koj ustavi,
sam miličnik
in fordrair,
slona va
lepo čez cesto
preko zebre
v naše mesto!

—

Velekača

Velekača –
klopotača
imenitna
je gospa!
Svojega
ima krojača,
če je treba,
pa kar dva.

Šivata ji
toaleto
po telesu
oprijeto
iz najdražjega
blaga!
Najmanj trikrat
vsako leto
se, vsa novo,

z njo baha!
Vzdolž, od glave
pa do repa,
teče ji
marogа lepa
iz srebrnega
brokata,
prav po sredi
pa ji miga
še verige
dolga, zlata,
ki vso pot
rožlja,
kadar kača –
klopotača
skori stopo
klopota!

—

Lisica - zdravica

Lisica, rdeča v lica,
iz lukinje pristopica,
ko mimo volk prišepa
povešenega repa.
„ Prijatelj, dober dan!
Da nisi kaj bolan?"
„ Oh, včeraj na zabavi,
oplazil me je hlod
po hrbtu in po glavi,
pa sem hudo marod..."
„ Če kuha te vročica,
povem ti kaj zdravnica:
pomaga le dieta!
Ne ovce ne teleta,
niobene perutnine,
le sladke korenine!
Bom jutri zgodaj vstala
in li jih bom nabrala!

a tale polna vreča, ki ti visi čez pleča,
bo moja - pa sva bót! Adijo, srečno pot!"

Muc Štefuc

Mački niso vsi enaki,
bistri so in so bedaki.
Muc Štefuc že od narave
je posebno bistre glave.
Kot zelo napreden mačk
kupi avto znamke spačk,
miselovke si nabavi,
se na misji lov odpravi.
Naokrog potuje s spačkom,
konkurenco dela mačkom,
mačji ceh pa ja, seveda,
vsak dan bolj postrani gleda.
Ko še misk debelih mamljka,
ni doma mu več obstanka,
nove škornje si natakne
pa čez mejo se umakne..

/.

Ko se spet doma pokaže,
miselovko novo bače
na električni pogon
jim princese za poklon!
„Glejte go, kako izziva!
pihne smeja nevoščljiva.
In Štefuc že spet izgine
iz preljube domovine.

Domotožje pa nazaj ga privabi v rojstni kraj.
Zbrati mora ves pogum, da pokaže nov izum:
miselovko z baterijo na atomsko energijo!
Zdaj mačkoni ostrmé in Štefuca se bojé...
Na vso jezo – v nekaj dneh sprejmejo ga v mačji ceh!

On pa se zatreska v Maco, v zakon ji ponudi taco
in tako njegova muckca srečna je – gospa Štefucka!
Kmalu naš junak z žensko mladih muckinja kopico..

Po telefonu

Halo' - halo',
tu muc Štefuc!
V imenu naših
lepih muc
povabim miške
gospodične
na naš elitni
ples nocoj!
Pa naj vsipelijo
s sebój
še kaj oliskanih
miškonov,
ki so navajeni
salonov
in se spornajo
na bonton!
Prijave kar
na telefon!

Halo' - halo',
tu Miškolin!
Prišli bi k vam
na vsak način,
a sored naš
prav ta večer
nas vabi na
bolinjski sir!
Odreči ma, seve',
ne smemo —
in vsi mi hlazno
radi jémo!

Kdaj drugič
pridemo zares
na vaš elitni
maèji ples —
če le ne pride
spet kaj vmes...

Če zaropoče

Miš – pred mačko za obrambo –
plane – kuška – v jedilno skrambo,
maček pa takoj za njo ...
Tojmene – kar bo, pa bo!

A naenkrat miška sira
mačku ni več zanimiva,
ona pa pred njim se trudi
ubežati več ne trudi,
kajti skrambo vseh dobrot
v izobilju jima nudi!

„Miška, tvoj je vrèji sir!"
reče maček – kavalir i
sam se loti svinjske krače
in nazadnje še prijače
se nalôkata obe –
juhuhu, tidralala!

v/.

'/.

Napojena in presita
se po skrambi zavrtita.
Maček miško v tacko seze
in s prstjo se obriše,
da nikoli več lovil
je ne bo, dokler bo živ!

Ona reče: „Prima pobček!"
in pokliče ga na sobček.
Zunaj - čuj - zaropota!
V hipu trenca sta oba:
miš pobrise jo domov,
maček pa - na miši lov...

Sobji ples

III. ~~Stopaja in čoga~~

Mačice

Neke poulade, kot je v navadi,
lepo število mačic se spravi
vrbi na krilo in jo pozdravi:
„Mama, jukn!
Smo že tu!"

Vrba jih skrbno prešteje,
da ji' katera ne pade z veje!
Ves dan jih ljubkuje,
zvečer pa zdihuje:
„Joj, kakšne skrbi!" in trudna zaspi ...

Mačice niso pa prav nič zaspane,
gor in dol skačejo razigrane,
igrajo se skepe miši,
saj mama že spi in ne sliši!

Vetrček veje jim sapo —
vrba zbudi se in mu požuga:
„Psst! Moja uladina že spi!"
Mucke pa — hihihihi!

Poljub

Jagoda v zelenem gaju,
bleda v lice, je čakála
vsako jutro v mladem maju,
da je s soncem pokramljala.

Kadar jo je obsijalo,
k tlom je glávico sklonila;
zlato sonce je spornalo,
da se vanj je zaljubila.

Žarko jo je poljubilo,
ona pa je vsa zardela —
in ko se je to zgodilo,
jagoda bila je zrela!

Vitez

„Oh, ne glej me,
rožni grm,
ves, da me je sram!
Mar ne vidiš,
da na sebi
samo trnjčko imam!"

„Lepa bela lilija,
pusti mi cvet!
Rad ti svoja
cvetje dam,
obdržim si —
trne!"

—

Čue – srebrne

I)a na svetu so kmetice,
méinke so borovnice,
vse nesrečne, da so črne,
ko vse drugo okrog njih
raznih barv ima nadih.

Skrivale so črna ličkа
v deteo svojega gmičkа.

Pa so kapljice deževne,
ljubezzive in pohlevne,
sedle jim na ličkа črna,
da je vsaka borovnička
razveti'la se – srebrna!

Poučadna romanca

Na vrtu se rodi
mareisa,
na travniku negrat
se kisa.
„Zobatec,
zakaj se ne jočeš?“
„Povem ti, mareisa,
če hočeš:
če preden bo noč,
bom moral tu proč!
To ljuba je reč,
ker — ti si mi všeč...

Tu komaj to reče,
že v vrau zapeče...
Zvečer je v dvorani, kjer gôstje so zbrani,
se negrat zobati v solati
nasmehne mareisi — v ikebani!

—

Nabrita muha

Šiva muha si ogleda
na livadi nov plakat:
ko odplava luna bleda,
ples kresnic bo sredi trat
in volitev bo kraljice
najsvetlejše lepotice!!
(Muham prepovedan vstop!)
Za odbor – kresničck Hôp.

–

Muha sluha po novičjo:
pritrdi si baterijo
in zasveti se ko kres!
Pa poreko vse kresnice,
je kraljica veselice
in s kresničkom – lepotičkom
gre na ples!

–

Grahek in fižolček

Mlad fižolček grahku reče:
„Jaz sem večji kakor ti!“
Grahek k mamici priteče:
„Mama, kaj to res drži?“
„Ej, ti norček! Res fižal,
ki nanja se na kol,
res je večji kakor ti,
a zakaj te to skrbi?“

Grahek bež k fižolčku teče:
„Vidiš!“ zmagoslavno reče,
„jaz sem večji kakor ti,
tebe prekla v zrak drži!“

24

Polja

Jagoda v zelenem gaju,
bleda v lu

30

Idila

1

Pol zares,
napol pa v šali
koš se pred
košaro hvali:

„Jaz sem koš,
postaven mož,
ti košara,
baba stara!"

3

„Ti si koš
za poln sprš,
še košara
te ne mara!"

4

Ona mu
prijezika
in nežita
se oba:

Gobji ples

V bukovem gozdu,
sredi dreves,
v mraku začel se
gobji je ples.
Mnogo gospôde
gobje izbrane
je napolnilo
gozdne dvorane.
Drobne kresnice
luč so prižgale,
žolne po debelih
takt ropotale.

Vritinam so pari
se zavrteli,
mladi in stari,
vitki, debeli,
da so klobučki
v zraku frfeli.
Jurček-gobaček

— .

stal je ob stranî,
gledal je dame
v plemi dvorani:
ajdovke, sirovke
in golobičke,
brezovke, sivke
in žolte lisičke —
ali med vsemi
najbolj povšeči
mu je klobučk
pikčasti, rdeči ..

Mušmico zalo
prosi za raj,
ta pa zabrusi
kar mu naraj:
„Kaj bos ti, revček!
Čakaš zaman —
z mano bo plesal
vražji goban!“

—

Jeziček

Mačica vidi
zjutraj zarana
u svojoj blizini
jurčeka - gobana:
„Sprani se stran,
mjani cigan!“ 14

Jurčak - fantičak
bistro pogleda,
stegne jezičak:
„Mólči, soseda!
Ti neuzitna
babnica sitna!“ 14

—

Vsak po svoje

Slamica in kámenček
čez potok sta skakála,
kdo da bolje skočil bo,
med sabo tekmovala.

Potok bil je prešinok,
oba sta padla v vódo!
A kako prenašala
ta svojo sta nezgódo?

Slamica plesala je
po valčkih za zabavo,
kamenček pa koj pričel
na dnu je z raziskavo...

IV Deželna Tihtah

Ura

Tiktak -
tiktak,
porna me vsak,
jaz merim čas,
bedim za vas.

Tiktak -
tiktak,
z menoj v korak,
ker čas beži,
nazaj ga ni.

Tiktak -
tiktak,
trenutek vsak
(porabi prav,
če mlad si, zdrav!

—

Teden

Ponedeljek
torku reče,
da naj sreda
gorko speče,
z njo četrtek
k petku teče,
a sobota
naj odpelje
jo čez klanec
do nedelje!

Ta povabi
na gostijo
lačno vso
tovarišijo.
Gorko bodo
obirali
in hosti
po tleh metali!

—

Kólo

1
V kólo stopímo,
se zavrtímo,
svoje sladosti
se veselímo!

2
Rôke si dajmo,
kolo igrajmo,
smeha kupímo,
žalost prodajmo!

3
Prekо livade
med brez sklade
kolo naj teče,
se ne izteče!

4
Hej! Pojdi z nami!
Zdrami se, zdrami
v dneve pomladne,
te nenavadne!

5
V kolo stopímo,
se zavrtímo,
svoje sladosti
se veselímo!

Poulad

Ob potoku se rodila
je poulad,
z hoso nôgo je stopila
preko trat,
travica pogmala je
za njó,
zacvetélo staro je
drevó,
iz košarice ji zletel je
cekinček,
valčki so glasnó pogmali
mlinček,
da je v kljunčke pesmice
nadrobil,
sonèni žarek pa vse skupaj
z zlatom je obrobil!

—

Petpredi

Ob potoku, čez hrib,
preko polja po stezi
mu pogledat ali pšenico,
če že kaj lepo zori –
pa mu enli prepelico:
petpredi – petpredi!

Prepelica, petpredica,
kdaj pa zvela bo pšenica,
da iz moke bo potica
za žanjice. In za nas
pa za celo našo vas?

—

Moj očka

Moj očka je šofer, jaz sem ko Žiga.
Na vikendu danes sva šla skoz vas.
„Glej, očka, oslička, kako z ušmi miga!
Kupi ga, očka, bo srečen pri nas!"

„Saj ga že imamo oslička - fantička!
Sme mu je Žiga, z jezičkom rad miga!"

„Oh, očka! Že dobro – če misliš, da jaz –
in – kdo si pa ti?" se hitro obregnem.

„Ha, ha! Saj sem vedel, da kratko pateguem!"
zasmeje se očka na glas,
„že ti si oslička, se ve', kdo sem jaz...!"

Moj očka je prima – z njim vedno je špas!

—

Uvar

V dvorani Tihtak
so uve ustavile svoj korak
in rekle: „Stop!
Dovolj je teh hajk,
ne bomo več tekle v galop!“
in so začele štrajk.

Nastala je zmeda!

Je torek? Je sreda?
Je danes nedelja?
Je delovni dan?
Namesto v tovarno
odšel je v kavarno
poštar drčanjan;
profesorji v kino
odšli so z muladino
namesto v šolo,

'/.

a nekateri i prat waterpolo.
Kmet pohodil pravočasno ni trave,
pomolzel ne krave —
z eno besedo —
zmeda na zmedo!

Neke noči pa se je zgodilo,
da je na stolpu polnoč odbilo
in prebudilo vse vre zaspane
in vse dvorišnjane!
Spet so njeki s časom korak,
bilo ni več zmede v dvorišči Tiktak!

Uro navil je modri urar,
ki mu v derčki ved je bil mar.

Bisage

Berači - sivolasači

po nebu se podé,
v zakopane bisage
si móče nalové,
po rejnih z robo
letajo,
(z bisajami opletajo)
kupčije si
obetajo,
a kupcev ni nikjer
ne zjutraj ne zvečer.

Prepolne pa bisage
se - pôk! - razpokajo,
vodó do radnje srage
na zemljo stočijo.

—

Brez koledarja

Kadar zapade mraz
in nam pobeli breg,
ni po vo klancu - smuk!
in ko smrèni mož
metlo ima in kloboluk,
ókna ledenih noč
za dvo pehanja -
tákrat je jasno
brez koledarja,
da je zdaj zima tu,
juhuhuhu!

Ko se raztaja led
in se ogreje svet,
rano prebuja nas
ptíčkanja zarja,
škorec pre z juga spet
v lipo nam pride pét
in se z vijolico gorc pogovarja -
takrat je jasno
brez koledarja,
da je pomlad spet tu,
juhuhuhu!

—

Sladko - led

Poleti,
ko tonce sveti
in greje kakor
peč,
je Peter sklede
sladoleda
čez vse dobrote
vesel.

Ko zima beleda
v kišo sleda,
zdirja Peter
ven na led -
kako je sladek
in nôšam sladek!
Pravi zimski
sladko - led!

—

V Nesporazum

Štorklje

V lepem kraju
vedi Lók
jim je znanjkalo
otrók.
Svetlóoko,
temnóoke
so iskali
naokrog,
po ostali
praznih rók!

Kaj pa zdaj?

V prekmursko vas
so prišli
pravtisti čas,
ko na smrdih
so sedele
dolgoseljne

Rekle so jim:
„Ja, sevé,
tu dojenčki
se dobé!"

Koj so cule
vrele v kljune,
priložile
še načune,
v tisti kraj
so odfrčale,
živo robo
vso prodale!

Zdaj muladine
tam imajo,
da prešteti
ič ne znajo!

Nesporazum

Bratca so mi obljubili,
pa so vestrico kupili,
eni do so bili že lani
pridni fantki narpridani.

Sploh se nimo razumeli!
Kdo pa koče pridnega?!
Takega bički bi vredi,
bi pretepati se zna!

Zdaj pa vestrico imam! –
Kaj pa naj se z njo igram?

Dve vojski

Mama pogleda v nebo :
nevihta bo !

Na vrtu polcve 2 vrsi
napol suhe vejice
in v hišo hiti.

Čuj oblaki –
jezni vojščaki –
se bližajo, rinejo,
bliskajo se jim oči,
bobni bobne
in krogle letè !

Ko zmagovita strelica,
se boj umiri,
iz hiše po vojske
otrók pridrvi !

—

Pust

Pust za sabo
vrèo vlači,
krofov in
mesa beraèi,
kar dobi,
vse vanjo stlaèi.

Maškare
za njim norijo,
se èez trambe
prodajo,
za trakove
ga lovijo.

Ena mu pa
vreèo jame,
notri naj'de
tri kopane;
v vreèi komaj dihajo
ga jo nes prosihajo!

Prejšnje trave

Vedi gnilo se je prejšnje steptane trave
in zapustilo otroško igrišče,
da obišče bogate sestrične na loki.
Pogostile so jih z medico.
in jim priredile veselico.
„ Pri nas ostanite vsaj tri dni,
saj se nikamor vam ne mudi!“

„ Lepo je pri vas, a pri gamje nas cas.
Me mno prepros za pod nóge,
ko otroci mečejo žoge.
Med leoki je prah na je matere strah
za zdravje otrók.
Tam ni pisanih lok, kot so tu,
pa moramo danes domu.

Hvala vam, dijbe sestrične na loki!
Bodite srečne, kakor mno me
z otroki med leoki!“

—

Ponižite

Če metlo bi ne bilo
na vsem svetu prav nobenih,
niti rdečih niti modrih
niti belih ne rumenih,
ne poletij ne spomladi,
ko nabiramo jih rádi —
to bilo bi žalostno!

In - ponižite — kako
bi vse šopek naredili
za prijubo mamico?

—

Danes

Danes,
ko je „dan žena",
praznik mamice ina,
ne le moja,
ampak vse
ljube, dobre
mamice!

Jaz sem majhna
deklica
pa vam vošèim
od srca!
Ko pa bom nekoè velika,
tudi mama bom -
pa pika!

-

Dan vstaje (22. julija)

Babice so v starih časih
vnukom pripovedovale
pravljice o dobrih vilah
in kako kraljične zale
kraljevičev so čakále...

Moja babica pa zgodbe
iz pretekle vojne vé
in če vprašam jo o dedku,
jo oblije jo solzé:
„ Dedek tvoj je bil junak!
Že takrat je, na začetku
vojne vilice čel v gozdove
kot prosten Slovenec vsak.
Padel je kot partizan, "
gorke sije sonce na je mrznan...

Danes praznik je - dan vstaje!
Jaz pa k dedku bi najraje -
ko bi mogel - pohitél
in prišrino ga objel!...

—

52

Praznik Republike

(29. nov.)

Mamo bom naprosil,
da za praznik mi sešije
partizansko kapo
z zvezdico peterokrako.
Krog vratu si rdečo ruto
bom zavezal,
na visoko lipo splezal
z mašo bom zastavo,
da bo v vetru plapolala,
ko bo moja domovina
vojsti dan svoj praznovala!

—

Dedek Mraz

Staro leto
se poslavlja,
novo leto
nas pozdravlja!

Kmalu pride
dedek Mraz
in obišče
tudi nas!

Telko komu
obsrečili,
presrčno se
nasmehnili
in zapeli
jo na glas,
kadar pride
dedek Mraz.

On pa koš
pod jelko zvrne,
iz pod krk
se nasmeji
in darove
nam srebrne
podari!

—

Naš vrtec

Tu pri nas imamo vrtec,
ki se vsaze ne koji;
v vrtcu take so cvetice,
ki jih slana ne umori.

Naše pridne vrtnarice
vrtec obdelujejo,
ljubke, žive vse cvetice
nam skrbno negujejo.

Da vsplačamo jim delo,
na zapôjemo veselo!

Koroška izštevanka

Na Koroškem
je lepó,
nasa vas je
pod goró;
jaz sem Janez,
ti si Hans,
höjte - dance,
gorke - gans.

Kri je rdeča
kakor blut,
če ni kruha,
ales gut,
če je kruha,
je na krič,
ajns, cvaj, draj —
in tič loviš!

Konec

Vsebina

1 Jerdec Riko
2 Sprenj'evalko
3 Hudo nagpako
4 Vaje dela mojstra
5 Igra
6 Fizika
7 Vsezнalci in abeceda
8 Vsezнalci in matematika
9 Pavlihca
10 Zaklad

11 Stanoga in zoga
12 Ježek
13 Muca - predica
14 Dober gospodar
15 Zlata lisica
16 Lepa Jagoda
17 Protekcija
18 Velikaca
19 Lisica zdravnica
20 Muc Štefanc
21 Po telefonu
22 Ča zarogata

23 Mačica
24 Poljub
25 Vitez
26 Gnezdilnica
27 Pomladna romanca

28 Nabrita muha
29 Srakek in firolčki
30 Idila
31 Gobji ples
32 Jerichi
33 Vsak po svoje

34 Ura
35 Teden
36 Kolo
37 Pomlad
38 Petpedi
39 Moj vrtec
40 Urar
41 Bisage
42 Brez koledarja
43 Sladoled
44 Storklja
45 Nesporazum
46 Dve vojski
47 Pust
48 Prijatelja trave
49 Pomislite
50 Dames (8. 3.)
51 Dan vstaje (22. 7.)
52 Praznik Republike
53 Dedek Mraz
54 Naš vrtec
55 Kovačka izštevanka